

Nærværende lov tilsigter herudover at skabe hjemmel for bekæmpelse af andre dyrearter, som har forvoldt skade af alvorlig karakter. Som eksempler på sådanne dyrearter kan nævnes *ringduer*, som i flokke har forårsaget alvorlige angreb på afgrøder, *sikavildt*, som har gjort betydelig skade i granbevoksninger ved at afskrælle bark m. v., og undslupne *sumpbævere*, der ved at grave huler og gange har bragt dæmninger i fare.

Om lovens indhold bemærkes følgende:

Kapitel I (§§ 1—4) indeholder regler for bekæmpelse af *muldvarpe* og svarer i det hele til de hidtil gældende regler, jfr. lov nr. 115 af 13. marts 1943, dog er straffebestemmelserne nu optaget i lovens § 24.

Kapitel II (§§ 5—13), der giver regler for bekæmpelse af *råger*, svarer nøje til reglerne i lovebekendtgørelse nr. 88 af 18. marts 1952.

Det samme er tilfældet med de i *kapitel III* (§§ 14—15) indeholdte regler om bekæmpelse af *skarver*.

Kapitel IV (§ 16), der i sin oprindelige affattelse ganske svarede til de i nævnte lovebekendtgørelse indeholdte regler om bekæmpelse af *måger*, der gør skade på dambrugs fiskebestande, udvidedes efter udvalgsbehandlingen i landstinget til også at omfatte tilfælde, hvor måger er til væsentlig ulempe for driften af pelsdyrfarme.

Kapitel V (§§ 17—23) indeholder forskellige bestemmelser af almindelig karakter.

Bestemmelserne i § 17 er nye og indeholder i stk. 1 en bemyndigelse for landbrugsministeren til iøvrigt — efter et af den stedlige kommunalbestyrelse anbefalet andragende — at meddele *tilladelse til i fredningstiden at nedskyde eller på anden måde ombringe dyre- og fuglevildt*, som forvolder væsentlig skade eller ulempe.

Stk. 2 indeholder nogle efter landstingsudvalgets behandling af forslaget indsatte nærmere regler for indgivelse af de i stk. 1 nævnte andragender. Ifølge stk. 3 skal sagen, forinden tilladelse meddeles, forelægges jagtrådet og i visse tilfælde tillige naturfredningsrådet eller reservatrådet til erklæring.